

grund for sin redegørelse, fejlinvesteringer, så det brager, og det vil jeg advare meget stærkt imod.

Vi har været inde på diskussionen om teknologispring, der pludselig dukker op, og som vi i dag ikke kan kende noget til, f.eks. fusionsenergi eller andet, som fuldstændig eliminerer den diskussion, vi har nu. Vi får i dag en diffus diskussion, og vi får den sikkert også til næste år, og det understreger egentlig mere, at ingen af os rigtig tør tage et ansvar, ingen rigtig tør påtage sig en forpligtelse over for den dagsorden, der foreligger.

Det er bl.a. også derfor, jeg må sige, at »Energi 21«, der rækker frem til år 2030, ikke kan bruges, som den foreligger, og jeg kunne betvivle, at regeringen evner at lægge den i en model, så jeg kan bruge den.

Når vi så endelig kommer til, hvad man så skal gøre, skal vi gøre, som vi har gjort hidtil. Vi skal følge godt med i den internationale udvikling. Vi skal gøre, hvad vi kan for, at de aktører, vi har på markedet, fortsat er interesseret i at udbygge med den teknologi, som vi alle sammen kender. Det være sig på kul, det være sig på brændselsmix, det være sig på andre ting, for det bliver også en væsentlig del af den fremtidige energidagsorden. I Kina er det kulværker, og i den tredje verden vil det også for en stor del være primitive værker, der skal op at stå. Det allerbedste, vi kan gøre for miljøet, er netop at holde denne teknologi i gang, videreudvikle den og sikre, at de, som ingen andre muligheder har og ikke kan filosofere over vedvarende energi og andet, kan få lov at bruge en teknologi, der er så miljømæssigt ren som vel muligt.

Når vi så endelig vil et eller andet – nu kan jeg se, at trafikministeren er her – har vi et lille forslag liggende om implementering af energiplanerne, og vi har et lille forslag, nr. B 45, liggende, hvor vi ønsker at subsidiere enten benzin eller dieselolie, som vi kender det, med ætanol eller biodiesel. I USA er man nu nede på en fortrængningspris. Ved at tilsætte disse additiver er man nede på en CO₂-fortrængningspris på ca. 200 kr. Det er faktisk ret billigt. Det kan godt være, vi går herhjemme og opererer med 500 og 600 kr., fordi vi ikke tør gå i gang, men teknologien er der til at gøre det; gang på gang har vi set regeringens afvise dette forslag.

Ministeren behandler også olie- og gasreserverne, og det er der sagt mange kloge ting om igennem tiderne. Jeg vil skyde på, at i de sidste 30 år har det vel været sådan, at alle har frygtet

de manglende ressourcer, og i hvilket omfang de er til at få fat på. Igen ser vi, at teknologien har udviklet sig derhen, at summa summarum er, at der aldrig har været konstateret så store reserver som i dag, når det drejer sig om olie, og for den sags skyld slet ikke, når det drejer sig om naturgas. Den er stærkt stigende, og teknologien til at udvinde den gør jo også, at langt større reserver kan bringes frem til overfladen. Jeg ved ikke, hvornår den diskussion ender, men det bliver ikke i min levetid. Jeg tror selv den dag, det holder op, vil man konstatere, at aldrig har man haft så meget olie, aldrig har man haft så meget naturgas, inklusive i Danmark, og det er jo glædeligt.

Planforløbet har vi været inde på, så det skal jeg ikke dvæle ved. Ingen tror på det, og ingen kan sætte sig ind i den tankegang, som regeringen her lægger for dagen.

Men jeg vil alligevel sige, at regeringen med sin fremskrivning gør Danmark lige så afhængig af naturgas, som vi i 1970'erne var af olie, og den signalforvirring synes jeg at regeringen på en eller anden måde er nødt til at tage op og få ændret. Derfor er dagsordenen for regeringen, når vi taler naturgas, at gøre status over, hvilke brændselsmix Danmark skal leve af i fremtiden, og dér er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at naturgassen, som vi allerede ved det i dag, omkring årtusindskiftet vil optage små 30 pct. af vores samlede energiforsyning. Så er vi ved at nå smertegrænsen, og derfor kunne det være meget relevant i 1996 at begynde at lave en plan for, hvordan det øvrige brændselsmix så skal være. 30 pct. baseret på naturgas er for Venstre at se dér, hvor smertegrænsen begynder.

Når man kører så meget videre med naturgas, og det har vi også en vis forståelse for, er problemet jo, at intet i Danmark har været subsidiert på så forskellig vis, hvor selve subsidiedelen, altså den ikkemarkedsorienterede del, har ligget ude i markedet.

Den problematik må nu snart stoppe. Jeg mener altså, at regeringen her må sige, at vi nu må have gassen ned på markedsvilkår. Man er i øvrigt i gang med nogle forhandlinger, der bringer den derned, men det hørte jeg ikke så meget om i den forrige ordførertale. Man skal nu få gassen ned på markedsvilkår, så skal markedet nok fortælle, hvor gassen skal ligge.

Nu har det hjulpet med den fælles gaspolitik, som også Venstre påtager sig sit ansvar for. Vi har nået det, vi ville med decentral kraftvarme. Vi har nået stort set det, som var dagsordenen